

12 Тогѣва се вѣрнаха во Иерусалимъ ꙗко гора та, която се нариче Влеѣнъ която е близъ при Иерусалимъ (толко), колко то мѣсто държи съвѣтныо пѣть.

13 И като влѣзоха, качихасе на гóрница та, гдѣто седѣха Пётръ и Іакъвъ, и Іоáннъ и Андрей, Філіппъ и Фомѣ, Варѣоломѣй и Матѣѣй, Іакъвъ Алфѣевъ и Сімонъ Зилѣтъ, и Іуда Іакъвовъ.

14 Сички те тѣа тѣрпѣха единопѣшнѣ въ молитва и молѣніе, (съ нѣкои) женѣ, и съ Маріа мѣйка та Исѣсова, и съ братѣа та мѣ.

15 И въ тѣа дни стана Пётръ по средѣ оученицъ те, и рече: (а вѣха заеднѣ тамъ и дрѣги человекъ до стѣ и двѣсе дѣшъ:)

16 Мѣжѣ братѣа, трѣбваше да се свѣрши писаніе то, шото предрече Дхъ стѣи презъ оустѣа та Давідови, за Іуда който бѣде вѣждь на онѣа, който фанѣха Исѣса:

17 Защото и той бѣше причисленъ съ насъ, и прѣлѣ бѣше жрѣвѣи на-тѣа сѣбжа.

18 Той прочее бѣше печалилъ нѣва ꙗко непраѣдна заплаѣта, и падна на долдъ съ глава та, и разкинасе на средѣ, и истече мѣ сичка та оутрѣва вѣнъ.

19 И раздѣмѣха (тогда) сички те който живѣеха во Иерусалимъ, шото се нарече онѣа нѣва на нѣхншатъ лѣзѣкъ, Якедамъ, който ще да рече, нѣва крѣвава.

20 Защото е писано въ псаломска та книга: да бѣде двѣро мѣ прѣстѣ, и да нѣма нѣкой да живѣе въ него, и достоѣнство то мѣ да земе дрѣгъ.

21 Требѣва прочее ꙗко онѣа мѣжи, който се нахѣдѣха съ насъ во всичко то време, въ което влѣзе въ насъ, и ислѣзе (ꙗко насъ) Гдѣ Исѣсъ.

22 Вато нача ꙗко крѣшеніе то Іоáнново дори до онѣи денъ, въ който се вознесе на некое (ꙗко насъ), единъ ꙗко нѣхъ да бѣде свидѣтель съ насъ на-воскресеніе то мѣ.

23 И представѣха двѣма, Іосифа който се именоваше Варѣва, който бѣше нареченъ Ісѣтъ, и Матѣѣа.

24 И като се помолиха (Бгъ), рекоха: ты Гдѣи който знаѣшъ серца та на сички те, покажи единого когото си избралъ ꙗко тѣа двѣма та.

25 Да прѣиме жрѣвѣиатъ на тѣа сѣбжа и на-апѣстолство то, ꙗко което испадна Іуда, за да иде въ свое то си мѣсто.

26 И фжрлиха за нѣхъ жрѣвѣи, и падна жрѣвѣи на